

ALKUSANAT

Arvoisa lukija! Tämä sukupolvien välinen tiedonsiirräntäkooste - KARHOA KARJALA, eli herää Karjala, ei ole sukukirja, eikä historian kirja, vaan tiivis kooste, johon olen koonnut tietoni isäni Oskari Määttäsen suvusta ja esi-isien kotiseudusta, sekä

miten se menetettiin, perimätiedoksi vuleskoille ni, eli jälkikasvulleni.

Koosteen tiedot perustuvat pääosin arkistoihini ja käsikirjastooni. Tietoja olen saanut myös kirjeitse sekä puhelimitse. Kuulovammaisena olen kehnonlainen haastattelija. Haastattelut "ko männeet sitäviisii, jot itse ko kysyt ja itse vastaat, nii saat mieleise vastaukse".

Tämän koosteen tiedot olen myös tarkoittanut käytettäväksi Määttästen Sukuseura RY:n julkaisutoimintaan.

Kimmokkeen tietojeni koostamiseen sain Sukuseuran sukukirja hankkeesta. Lisäpotkua antoi serkkuni Aino Siltalan sukukirjaa varten laatima kertomus "Muistoja Muottilasta", jonka kirjoitin puhtaaksi.

Sotajutut venähtivät pitkiksi, mutta sota on ollut minulle elämäkysymys - monille kuoleman - jollei ollut sotaa, ei olisi tämän kirjoittajaakaan vuleskoineen. Kuuterselän taisteluja kuvaan tarkemmin, koska sain itse sotilaskoulutuksen niitten kokemusten pohjalta, jotka saatiin JP-3:n kesällä 1944 käymistä vastahyökkäystaisteluista Kuuterselässä, Ihantalassa ja Vuosalmella. Siksi tämä kooste on myös eräänlainen "Vänrikin Testamentti", jossa toivon, että joku vuleskoistani jatkaisi tätä sukupolvien välistä tietoketjua siirtämällä tämän aineiston tietokoneelle.

Lukijalta toivon, että jonkin asian koosteessa jäädessä epäselväksi, tai huomattessaan virheen, niin ottaisi minuun yhteyttä asian selvittämiseksi.

Lopuksi haluan erityisesti kiittää Paavo J Määttästä, jonka laatimat sukuluettelot ovat olleet sukutietojen perustana, Paavo K Määttästä, Markku Määttästä, Aino Siltalaa, Irene Niemistä ja Börje Broasta Kirjallisten tietojen lähettämisestä, sekä Kustaa Marko Eeroa pitkissä puhelin- ja tapaamiskeskusteluissa saamista- ni tiedoista, sekä Ylermi Mörnesteniä lähettämistään sukutiedoista.

"Mikähä minnuu oikee vaivajaap. Aamuul ko mie karhoon, nii kovast hiukasoo. Sit ko mie syön, sit raukasoo. A mut töihe ko pitäis männä, nii iha hornakat värreet reppiit selkäpiitä".

Kotkassa 10.11.2002

Juhani Määttä

